

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเพื่อติดตามผลผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาของเอกชน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์สภาพทั่ว ๆ ไป ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาของเอกชน รุ่นปีการศึกษา 2517, 2518 และ 2519
2. คำนวณหามัชฌิมเลขคณิต (Arithmetic Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของการจัดบริการทางการศึกษาของสถาบันเดิมในแต่ละเรื่อง และโดยส่วนรวม
3. การติดตามผลเกี่ยวกับการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการว่างงาน มีดังนี้
 - 3.1 ในด้านการศึกษาต่อ ผู้วิจัยได้ทำการกระจายเป็นร้อยละของผู้ที่ทำการศึกษาต่อตามสถาบันต่าง ๆ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับปริญญา ทั้งของรัฐบาลและเอกชน อุปสรรคในการศึกษาต่อ และสาเหตุที่เลือกศึกษาต่อ
 - 3.2 ในด้านการประกอบอาชีพ ผู้วิจัยได้ทำการกระจายเป็นร้อยละของลักษณะของงานที่ทำ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) แต่ละสาขาวิชา ในแต่ละลักษณะของงานที่ทำ ทดสอบการแจจแจงของคะแนนรวมความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาชีพของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ในทัศนะของผู้สำเร็จการศึกษาและในทัศนะของผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง เปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานวิชาชีพระหว่างผู้สำเร็จการศึกษากับผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบในด้าน ความรู้ความสามารถทางวิชาการ ความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ วิธีการปฏิบัติงาน คุณลักษณะพิเศษ บุคลิกภาพ มนุษยสัมพันธ์ และทัศนคติต่ออาชีพ รายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างประชากรในการวิจัยเรื่องนี้ ได้แก่ ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ จากสถานศึกษาเอกชน จำนวน 396 คน และผู้บังคับบัญชาหรือ นายจ้างของผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 160 คน รวมทั้งสิ้น 556 คน ผู้สำเร็จการศึกษา เป็นชาย 225 คน คิดเป็นร้อยละ 56.82 หญิง 171 คน คิดเป็นร้อยละ 43.18 มีอายุ ระหว่าง 19 ถึง 29 ปี อายุเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง คือ 22 ปี สำหรับร้อยละของกลุ่ม ตัวอย่างที่เป็นผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามรุ่นปีการศึกษาและหมวดวิชา แสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ผลการแจกแจงเป็นร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน จำแนกตามหมวดวิชาและรุ่นปีการศึกษา

หมวดวิชา	รุ่นปีการศึกษาที่สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6)							
	2517		2518		2519		2517-2519	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พาณิชยกรรม	51	60.00	75	61.98	133	70.00	259	65.40
ช่างอุตสาหกรรม	30	35.29	41	33.89	50	26.32	121	30.56
ศิลปกรรม	4	4.71	5	4.13	7	3.68	16	4.04
รวม	85	100	121	100	190	100	396	100

จากการร้อยละในตารางที่ 9 จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างทุกรุ่น ส่วนใหญ่เป็นผู้สำเร็จ การศึกษาในหมวดวิชาพาณิชยกรรม ส่วนผู้สำเร็จการศึกษาในหมวดวิชาศิลปกรรม มีจำนวนน้อย ที่สุด

ผลการแจกแจงคิดเป็นร้อยละของสถานภาพทั่วไปของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6)
จากสถานศึกษาเอกชน

ตารางที่ 10 การกระจายคิดเป็นร้อยละของสถานภาพทั่วไปของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา
(ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน

สถานภาพทั่วไป	รูปปีการศึกษาที่สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6)							
	2517		2518		2519		2517-2519	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ศึกษาต่อ	35	41.18	71	58.68	79	41.58	185	46.72
ประกอบอาชีพ	28	32.94	33	27.27	67	35.26	128	33.32
ศึกษาต่อและประกอบอาชีพ	22	25.88	12	9.92	10	5.26	44	11.11
ว่างงาน	-	-	5	4.13	34	17.90	39	9.85
รวม	85	100	121	100	190	100	396	100

จากค่าร้อยละในตารางที่ 10 แสดงว่า ผู้ที่สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) แล้วศึกษาต่อ มีจำนวนสูงสุดในทุกปีการศึกษา และโดยส่วนรวม คือ ร้อยละ 41.18 ในปีการศึกษา 2517 ร้อยละ 58.68 ในปีการศึกษา 2518 41.58 ในปีการศึกษา 2519 และ 46.72 โดยส่วนรวมผู้สำเร็จอาชีวศึกษาที่ว่างงานมีจำนวนน้อยที่สุดในทุกปีการศึกษา และโดยส่วนรวม คือ ร้อยละ 4.13 ในปีการศึกษา 2518 และ 17.90 ในปีการศึกษา 2519 และ 9.85 โดยส่วนรวม ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาที่ประกอบอาชีพอย่างเดียวมีจำนวนสูงสุดในปีการศึกษา 2519 คือ ร้อยละ 35.26 ส่วนผู้สำเร็จอาชีวศึกษาที่ศึกษาต่อและประกอบอาชีพพร้อมกันมีจำนวนสูงสุดในปีการศึกษา 2517 คือ ร้อยละ 25.88

ผลการแจกแจงคิดเป็นร้อยละของสภาพการศึกษาต่อของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา
(ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน

ตารางที่ 11 การกระจายคิดเป็นร้อยละของสภาพการศึกษาต่อของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา
(ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน

สภาพการศึกษาต่อ	รุ่นปีการศึกษาที่สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6)							
	2517		2518		2519		2517-2519	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงของรัฐ	40	70.18	69	79.31	60	70.58	169	73.80
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงของเอกชน	5	8.77	2	2.30	12	14.12	19	8.30
ปริญญาของรัฐ	9	15.79	12	13.79	12	14.12	33	14.41
ปริญญาของเอกชน	3	5.26	4	4.60	1	1.18	8	3.49
รวม	57	100	87	100	85	100	229	100

จากค่าร้อยละในตารางที่ 11 จะเห็นได้ว่า จำนวนผู้สำเร็จอาชีวศึกษาที่สามารถสอบเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของรัฐ มีจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 73.80 ในระดับปริญญาของรัฐ คือ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีจำนวนรองลงมา คือ ร้อยละ 14.41 ส่วนในระดับปริญญาของเอกชน มีผู้สำเร็จอาชีวศึกษาเข้าศึกษาต่อน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 3.49 จำนวนผู้สำเร็จอาชีวศึกษาที่สามารถสอบเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของรัฐ มีจำนวนเพิ่มขึ้น คือ ร้อยละ 70.18 ในปีการศึกษา 2517 ร้อยละ

78.31 ในปีการศึกษา 2518 แต่ลดลงในปีการศึกษา 2519 คือ ร้อยละ 71.9 ใน
ทางตรงกันข้าม ผู้ที่เข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของเอกชน ในปีการศึกษา
2517 มีจำนวนร้อยละ 8.77 ปีการศึกษา 2518 ลดลง คือ มีผู้เข้าศึกษาต่อเพียงร้อยละ
2.41 แต่ในปีการศึกษา 2519 มีจำนวนเพิ่มขึ้น คือ มีจำนวนร้อยละ 13.48 ผู้เข้าศึกษา
ต่อในระดับปริญญาของรัฐและระดับปริญญาของเอกชนมีจำนวนลดลงทุกปี คือ ระดับปริญญาของ
รัฐ มีจำนวนร้อยละ 15.79 ในปีการศึกษา 2517, 14.46 ในปีการศึกษา 2518 และ
13.48 ในปีการศึกษา 2519 ระดับปริญญาของเอกชน ร้อยละ 5.26 ในปีการศึกษา 2517
4.82 ในปีการศึกษา 2518 และ 1.12 ในปีการศึกษา 2519

ตารางที่ 12 การกระจายคิดเป็นร้อยละของสภาพอุปสรรคในการศึกษาต่อของผู้สำเร็จ
อาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน จำแนกตามประเภทวิชา
ที่สำเร็จ

อุปสรรคในการศึกษา	ประเภทของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6)							
	พัฒนยกรรม		ช่างอุตสาหกรรม		ศิลปกรรม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มี	63	46.32	50	63.29	8	57.14	121	52.84
ไม่มี	73	53.68	29	36.71	6	42.86	108	47.16
รวม	136	100	79	100	14	100	229	100

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่าผู้สำเร็จอาชีวศึกษาที่ศึกษาต่อมีอุปสรรคในการศึกษา
เป็นจำนวนร้อยละ 52.84 ผู้สำเร็จการศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม มีอุปสรรคใน
การศึกษาต่อมากที่สุด คือ ร้อยละ 63.29 ผู้สำเร็จการศึกษาที่มีอุปสรรคในการศึกษาต่อ
น้อยที่สุด คือ ประเภทวิชาพัฒนยกรรม จำนวนร้อยละ 46.32

ตารางที่ 13 การกระจายคิดเป็นร้อยละของประเภทของอุปสรรคในการศึกษาต่อ ของ
 ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาของเอกชน จำแนกตาม
 ประเภทวิชาที่สำเร็จการศึกษา

ประเภทของอุปสรรค ในการศึกษาต่อ	ประเภทวิชาของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6)							
	พัฒนยกรรม		ช่างอุตสาหกรรม		ศิลปกรรม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความรู้วิชาสามัญ น้อยเกินไป	19	20.21	23	23.72	1	7.14	43	20.79
ความรู้วิชาชีพ น้อยเกินไป	12	12.76	22	22.68	2	14.29	36	17.56
ความรู้ความสามารถใน การปฏิบัติตนน้อยเกินไป	23	24.47	25	25.77	2	14.29	50	24.39
โรคประจำตัว	7	7.45	2	2.06	2	14.29	11	5.37
การเงิน	23	24.47	13	13.40	6	42.85	42	20.49
อื่น ๆ	10	16.64	12	12.37	1	7.14	23	11.22
รวม	94	100	97	100	14	100	205*	100

จากตารางที่ 13 จะเห็นว่าอุปสรรคที่สำคัญในการศึกษาต่อของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา
 ประเภทวิชาพัฒนยกรรม คือ มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติตนน้อยเกินไป และอุปสรรคทาง
 ด้านการเงิน มีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 24.47 อุปสรรคอันดับรอง คือ ความรู้วิชาสามัญ
 น้อยเกินไป มีจำนวนร้อยละ 20.21 อุปสรรคที่น้อยที่สุด คือ โรคประจำตัวมีจำนวนร้อยละ

*จำนวนคำตอบมีมากกว่าจำนวนนักเรียนที่มีอุปสรรค เนื่องจากนักเรียนคนหนึ่ง
 ตอบไข่มากกว่า 1 ปัญหา

7.45 ผู้สำเร็จการศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม มีอุปสรรคในการศึกษาต่อในค่าน ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติน้อยเกินไป มีจำนวนสูงสุด คือ ร้อยละ 25.77 รอง ลงมา คือ ความรู้วิชาสามัญน้อยเกินไป มีจำนวนร้อยละ 23.72 อุปสรรคที่น้อยที่สุด คือ โรคประจำตัว มีจำนวนร้อยละ 2.06 ผู้สำเร็จการศึกษาประเภทวิชาศิลปกรรม มีอุปสรรค ในการศึกษาต่อในค่านการเงินมากที่สุด คือ ร้อยละ 42.85 อุปสรรคในการศึกษาต่อ อันดับรอง คือ ความรู้วิชาชีพน้อยเกินไป ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติน้อยเกินไป และ โรคประจำตัวมีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 14.29 อุปสรรคที่น้อยที่สุด คือ ความรู้วิชาสามัญ น้อยเกินไปและอุปสรรคอื่น ๆ มีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 7.14 โดยส่วนรวมผู้สำเร็จ อาชีวศึกษามีอุปสรรคในค่านมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติน้อยเกินไป มีจำนวนสูงสุด คือ ร้อยละ 24.39 รองลงมา คือ ค่านความรู้วิชาสามัญน้อยเกินไป มีจำนวนร้อยละ 20.97 ส่วนอุปสรรคที่น้อยที่สุด คือ โรคประจำตัว มีจำนวนร้อยละ 5.37 อุปสรรคในการศึกษาต่อ ค่านอื่น ๆ ส่วนใหญ่เป็นปัญหาทางค่านมีเวลาเรียนไม่พอ ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษา ศึกษาต่อและ ประกอบอาชีพพร้อม ๆ กัน นอกจากนั้นปัญหาส่วนตัว เช่น ไม่ชอบผู้สอน และมีปัญหาทาง ครอบครัว

ตารางที่ 14 การกระจายลักษณะร้อยละของสาเหตุที่ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน เลือกศึกษาต่อ จำแนกตามประเภทวิชาที่สำเร็จการศึกษา

สาเหตุที่ศึกษาต่อ	ประเภทวิชาของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6)							
	พัฒนกรรม		ช่างอุตสาหกรรม		ศิลปกรรม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความรู้ความสามารถที่มีไม่เพียงพอที่จะประกอบอาชีพใด	60	31.41	34	29.83	11	36.66	105	31.34
เงินเดือนที่จะได้จากการประกอบอาชีพน้อยเกินไป	49	25.66	31	27.19	6	20.00	86	25.67
ไม่มีทุนที่จะประกอบอาชีพส่วนตัว	5	2.62	10	8.77	6	20.00	21	6.27
ยังไม่ต้องการรับผิดชอบชีวิต	34	17.80	10	8.77	5	16.67	49	14.63
อื่น ๆ	43	22.51	29	25.44	2	6.67	74	22.09
รวม	191	100	114	100	30	100	335	100

จากตารางที่ 14 จะเห็นว่า สาเหตุที่ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม
เลือกศึกษาต่อเนื่องจาก ความรู้ความสามารถที่มีไม่เพียงพอที่จะประกอบอาชีพได้มีจำนวนสูงสุด
คือ ร้อยละ 31.41 รองลงมา คือ เงินเดือนที่จะได้จากการประกอบอาชีพน้อยเกินไป มี
จำนวนร้อยละ 25.66 ผู้ที่ศึกษาต่อเนื่องจากไม่มีทุนที่จะประกอบอาชีพส่วนตัว มีจำนวนน้อย
ที่สุด คือ ร้อยละ 2.62 ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมเลือกศึกษาต่อ
เนื่องจากความรู้ความสามารถที่มีไม่เพียงพอที่จะประกอบอาชีพได้ มีจำนวนสูงสุด คือร้อยละ
29.83 รองลงมา คือ เงินเดือนที่จะได้จากการประกอบอาชีพน้อยเกินไป มีจำนวนร้อยละ
27.19 ผู้ที่ศึกษาต่อเนื่องจากไม่มีทุนที่จะประกอบอาชีพส่วนตัวและยังไม่ต้องการรับผิดชอบ
ชีวิต มีจำนวนน้อยที่สุดเท่ากัน คือ ร้อยละ 8.77 ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาประเภทวิชาศิลปกรรม
เลือกศึกษาต่อเนื่องจากความรู้ความสามารถที่มีไม่เพียงพอที่จะประกอบอาชีพได้ มีจำนวนสูงสุด
คือ ร้อยละ 36.66 รองลงมา คือ เงินเดือนที่จะได้จากการประกอบอาชีพน้อยเกินไป และ
ไม่มีทุนที่จะประกอบอาชีพส่วนตัว มีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 20.00 โดยส่วนรวมผู้สำเร็จ
อาชีวศึกษาที่ศึกษาต่อเนื่องจากความรู้ความสามารถที่มีไม่เพียงพอที่จะประกอบอาชีพได้ มี
จำนวนสูงสุด คือ ร้อยละ 31.34 รองลงมา คือ เงินเดือนที่จะได้จากการประกอบอาชีพ
น้อยเกินไป มีจำนวนร้อยละ 25.67 ผู้ที่ศึกษาต่อเนื่องจากไม่มีทุนที่จะประกอบอาชีพส่วนตัว
มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 6.27 สาเหตุอื่น ๆ ที่ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาเลือกศึกษาต่อ
ได้แก่ การต้องการความก้าวหน้าในด้านการงาน หางานทำไม่ได้ อายุยังน้อยเกินไปกว่าที่จะ
ประกอบอาชีพได้ และต้องการใช้สิทธิในการเรียนรักษาคืนแค้น

ผลการแจกแจงคิดเป็นร้อยละของสภาพการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา
(ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน

ตารางที่ 15 การกระจายคิดเป็นร้อยละของผู้ที่ประกอบอาชีพ จำแนกตามสถานภาพของ
งานที่ทำ และประเภทวิชาที่สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6)

สถานภาพของงาน	ประเภทวิชาที่สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6)							
	พาณิชยกรรม		ช่างอุตสาหกรรม		ศิลปกรรม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ราชการ	47	40.17	21	40.38	-	-	68	39.54
รัฐวิสาหกิจ	16	13.68	6	11.54	-	-	22	12.79
บริษัทห้างร้านเอกชน	51	43.59	22	42.31	2	66.67	75	43.60
ส่วนตัว	3	2.56	3	5.77	1	33.33	7	4.07
รวม	117	100	52	100	3	100	172	100

จากค่าร้อยละในตารางที่ 15 จะเห็นว่า ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม
ประกอบอาชีพในบริษัทห้างร้านเอกชนมีจำนวนสูงสุด คือ ร้อยละ 43.59 รองลงมา คือ
รับราชการ ร้อยละ 40.17 ผู้ที่ประกอบอาชีพส่วนตัวมีจำนวนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 2.56
ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมประกอบอาชีพในบริษัทห้างร้านเอกชน มี
จำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 42.31 ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาประเภทวิชาศิลปกรรม ประกอบ
อาชีพในบริษัทห้างร้านเอกชน มีจำนวนร้อยละ 66.67 ทำงานส่วนตัว ร้อยละ 33.33
โดยส่วนรวมผู้สำเร็จอาชีวศึกษาทั้ง 3 แผนกวิชา ประกอบอาชีพในบริษัทห้างร้านเอกชน
มีจำนวนสูงสุด คือ ร้อยละ 43.60 รองลงมา คือ รับราชการ มีจำนวนร้อยละ 34.30
และรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 12.79 ผู้ที่ประกอบอาชีพส่วนตัวมีจำนวนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ
4.07

ตารางที่ 16 การกระจายคิดเป็นร้อยละของผู้ที่ประกอบอาชีพ จำแนกตามรายได้ และ ลักษณะของงานอาชีพ

รายได้ต่อเดือน (บาท)	ลักษณะงานอาชีพ				รวม	
	ราชการ	รัฐวิสาหกิจ	เอกชน	ส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
750 - 1250	39	11	28	3	81	47.09
1251 - 1750	29	7	32	2	70	40.70
1750 - 2250	-	4	11	1	16	9.30
2251 - 2750	-	-	3	-	3	1.75
2751 - 3250	-	-	-	1	1	0.58
3251 - 3750	-	-	1	-	1	0.58
รวม	68	22	78	7	172	100

จากตารางที่ 16 แสดงว่า ลักษณะงานอาชีพส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนต่ำ ตั้งแต่ 750-1,250 บาท มีจำนวนสูงสุด คือ ร้อยละ 47.09 รองลงมา คือ รายได้ต่อเดือน ตั้งแต่ 1,251-1,750 บาท มีจำนวนร้อยละ 40.70 ส่วนผู้ที่มีรายได้ ตั้งแต่ 1,750-2,250 บาท มีจำนวนร้อยละ 9.30 ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนสูง คือ ผู้ที่ทำงานในบริษัทห้างร้าน เอกชน และทำงานส่วนตัว คือ ผู้ที่ทำงานในบริษัทห้างร้านเอกชน มีรายได้ตั้งแต่ 2,251-2,750 บาท มีจำนวนร้อยละ 1.75 และที่มีรายได้ต่อเดือน 3,251-3,750 บาท มีจำนวนร้อยละ 0.58 ผู้ที่ทำงานส่วนตัวที่มีรายได้ต่อเดือน 2,751-3,250 บาท มีจำนวนร้อยละ 0.58 ผู้ที่ประกอบอาชีพที่สำเร็จจาชีวิตศึกษาแผนกวิชาพาณิชยกรรม มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 1,300 บาท ผู้สำเร็จจาชีวิตศึกษาแผนกวิชาช่างอุตสาหกรรม มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 1,351 บาท และผู้สำเร็จจาชีวิตศึกษาแผนกวิชาศิลปกรรม มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 1,517 บาท

ตารางที่ 17 การกระจายคิดเป็นร้อยละของสาขาหน้าที่ทำงาน ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา
(ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน จำแนกตามประเภทวิชาที่สำเร็จการศึกษา

สาขาหน้าที่ทำงาน	ประเภทวิชาที่สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6)							
	พัฒนกรรม		ช่างอุตสาหกรรม		ศิลปกรรม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มีทุนประกอบอาชีพ ส่วนตัว	3	2.56	3	5.77	1	33.33	7	4.06
ปรึกษามารคาหรือญาติ ช่วยเหลือฝากฝังให้	25	21.37	12	23.08	-	-	37	21.51
ผู้อื่นช่วยเหลือ	22	18.81	10	19.23	1	33.33	33	19.19
สอบคัดเลือกเข้าได้ควย ความสามารถของตนเอง	55	47.01	24	46.75	-	-	79	45.93
สำนักงานบริการจัด หางาน	1	0.85	-	-	-	-	1	0.58
บริการแนะแนวการ ประกอบอาชีพของ โรงเรียน	4	3.42	1	1.92	-	-	5	2.91
ประกาศแจ้งความผ่าน สื่อมวลชน	4	3.42	1	1.92	-	-	5	2.91
อื่น ๆ	3	2.56	1	1.92	1	23.33	5	2.91
รวม	117	100	52	100	3	100	172	100

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า สาเหตุของการไต่ถามทำของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน ผู้สำเร็จการศึกษาได้ทำงานเพราะสอบคัดเลือกเข้าได้ด้วยความสามารถของตนเองมีจำนวนสูงสุด คือ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม จำนวนร้อยละ 47.01 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม มีจำนวนร้อยละ 46.15 สาเหตุที่ไต่ถามงานอันคับรองลงมา คือ บิคมารคาหรือญาติช่วยเหลือฝากฝังให้ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม มีจำนวนร้อยละ 21.37 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จำนวนร้อยละ 23.08 ผู้สำเร็จการศึกษาได้ทำงานโดยสำนักงานบริการจัดหางาน มีจำนวนต่ำสุด คือ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม เพียงร้อยละ 0.85 ส่วนการไต่ถามงานโดยบริการแนะแนวประกอบอาชีพของโรงเรียน ประเภทวิชาพาณิชยกรรม มีเพียงร้อยละ 3.42 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ร้อยละ 1.92 กล่าวโดยส่วนรวม ผู้สำเร็จการศึกษาได้ทำงานโดยสอบคัดเลือกเข้าได้ด้วยความสามารถของตนเอง มีจำนวนร้อยละ 45.93 รองลงมา คือ บิคมารคาหรือญาติช่วยเหลือฝากฝังให้ และผู้อื่นช่วยเหลือ คือ ร้อยละ 21.51 และ 19.19 ตามลำดับ ผู้ที่ไต่ถามงานเนื่องจากมีทุนรอนที่ประกอบอาชีพ มีจำนวนร้อยละ 4.06 ไต่ถามงานเนื่องจากบริการแนะแนวประกอบอาชีพ ประกาศแจ้งความผ่านสื่อมวลชนและอื่น ๆ มีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 2.91 สำหรับสาเหตุอื่น ๆ ที่ไต่ถามงาน คือ ถูกเกณฑ์ทหาร และคิดตองงานคานตนเอง ผู้ที่ไต่ถามงานโดยสำนักงานบริการจัดหางานมีจำนวนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 0.58

ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาที่ไต่ถามประกอบอาชีพทั้งหมดนี้ ไต่ถามงานตรงกับความรู้ความสามารถที่ไต่ถามมา มีจำนวนร้อยละ 59.30 ไม่ตรงกับความรู้ความสามารถที่ไต่ถามมา มีจำนวนร้อยละ 40.70 ผู้ที่ประกอบอาชีพในสายงานที่ไม่ตรงกับความรู้ความสามารถที่ศึกษา มา ส่วนใหญ่ไต่ถามงานเนื่องจาก บิคมารคา, ญาติ หรือผู้อื่น ช่วยเหลือฝากฝังให้ทำงาน

ผลการแจกแจงคิดเป็นร้อยละของสภาพการว่างงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา

(ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน

ตารางที่ 18 การกระจายคิดเป็นร้อยละของสาเหตุของการว่างงาน ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน จำแนกตามประเภทวิชาที่สำเร็จการศึกษา

สาเหตุที่ว่างงาน	ประเภทวิชาที่สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6)							
	พัฒนกรรม		ช่างอุตสาหกรรม		ศิลปกรรม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยังไม่อยากทำงาน	-	-	-	-	-	-	-	-
อัตราค่าจ้างต่ำเกินไป	4	15.39	2	15.39	-	-	6	15.38
งานไม่เหมาะที่จะทำ	7	26.92	-	-	-	-	7	17.95
ได้รับการปฏิเสธงาน เพราะมีความรู้ความสามารถ ที่ฝึกมายังไม่เพียงพอ	2	7.69	1	7.69	-	-	3	7.69
สอบแข่งขันไม่ได้	8	30.77	6	46.15	-	-	14	35.90
รอเวลาที่จะเรียนต่อ	3	11.54	4	30.77	-	-	7	17.95
อื่น ๆ	2	7.69	-	-	-	-	2	5.13
รวม	26	100	13	100	-	-	39	100

จากตารางที่ 18 จะเห็นว่า ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมว่างงาน
 คว้าสาเหตุสอบแข่งขันไม่ได้ มีจำนวนสูงสุด คือ ร้อยละ 30.77 รองลงมา คือ งานไม่เหมาะ
 ที่จะทำ มีจำนวนร้อยละ 26.92 ส่วนผู้สำเร็จอาชีวศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมว่างงาน
 คว้าสาเหตุสอบแข่งขันไม่ได้มีจำนวนสูงสุด คือ ร้อยละ 46.15 รองลงมา คือ รอเวลาที่จะ
 เรียนต่อ มีจำนวนร้อยละ 30.77 โดยส่วนรวมผู้ที่ว่างงานคว้าสาเหตุสอบแข่งขันไม่ได้ มี
 จำนวนสูงสุด คือ ร้อยละ 35.90 รองลงมา คือ งานไม่เหมาะที่จะทำและรอเวลาที่จะ
 เรียนต่อ มีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 17.95 ส่วนการว่างงานคว้าสาเหตุอื่น ๆ คือ การ
 รอเวลาที่จะเกณฑ์ทหาร และรอการเรียกตัวเข้าทำงาน

ในระหว่างที่ว่างงาน ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน
 ต้องการเรียนต่อ มีจำนวนร้อยละ 12.82 ต้องการหางานที่มีรายได้ประจำ จำนวนร้อยละ
 76.92 ต้องการที่จะหางานพิเศษและเรียนพิเศษ มีจำนวนร้อยละ 10.26 ร้อยละ 87.18
 ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาที่ว่างงานได้รับค่าใช้จ่ายขณะว่างงานจากบิดามารดา ร้อยละ 12.82
 ได้รับค่าใช้จ่ายจากญาติ ผู้ที่ว่างงานทั้งหมดได้รับค่าใช้จ่ายขณะว่างงานเฉลี่ยเดือนละ
 410 บาท

ในระหว่างที่ว่างงาน ร้อยละ 76.92 ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาที่ว่างงานอาศัย
 อยู่กับบิดามารดา ร้อยละ 12.82 อาศัยอยู่กับญาติ และร้อยละ 10.26 อาศัยอยู่กับผู้มี-
 พระคุณ โดยอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร มีจำนวนร้อยละ 79.49 และอยู่ในส่วนภูมิภาค
 มีจำนวนร้อยละ 20.51

2. ผลการคำนวณมัธยฐานเลขคณิต (Arithmetic Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของการจัดบริการทางการศึกษาของสถาบันเดิมของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน

ตารางที่ 19 ค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการจัดบริการทางการศึกษาแต่ละเรื่อง ของสถาบันเดิมของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน

ข้อที่	การจัดบริการทางการศึกษา	ค่ามัธยฐานเลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1	เนื้อหาวิชาสามัญ	3.558	0.811
2	เนื้อหาวิชาเฉพาะสาขา	3.808	0.927
3	เนื้อหาวิชาเลือก	3.333	1.058
4	อาจารย์ประจำ	3.679	0.986
5	อาจารย์พิเศษ	3.402	1.209
6	อุปกรณ์การเรียนการสอน	2.955	1.153
7	โรงฝึกงานหรือห้องปฏิบัติการ	2.851	1.172
8	วัสดุฝึก	2.720	1.160
9	ชั่วโมงฝึกงานในโรงฝึกงาน	2.773	1.220
10	การฝึกงานนอกโรงฝึกงาน	2.139	1.166
11	บริการห้องสมุด	2.389	1.163
12	บริการแนะแนวศึกษาต่อและประกอบอาชีพ	2.722	1.244
13	บริการสุขภาพ	2.591	1.834
14	ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนและครูอาจารย์	3.657	1.131
15	การอบรมเกี่ยวกับความเป็นพลเมืองดี	3.558	1.076
16	การส่งเสริมบุคคลิกภาพ	3.154	1.083
17	กิจกรรมเสริมหลักสูตร	2.664	1.159
	รวม	3.056	1.218

จากตารางที่ 19 จะเห็นว่า สถาบันการศึกษาเอกชนที่เปิดสอนอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ จัดบริการทางการศึกษาที่อยู่ในระดับต้นในค่านี้อาชีวศึกษาเฉพาะสาขา อาจารย์ประจำ และความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนและครูอาจารย์ ส่วนในค่านี้อาชีวศึกษามัธยมศึกษา เนื้อหาวิชาเลือก อาจารย์พิเศษ อุปกรณ์การเรียนการสอน โรงฝึกงานหรือห้องปฏิบัติการ วัสดุฝึก ชั่วโมงฝึกงานในโรงฝึกงาน บริการแนะแนวต่อและประกอบอาชีพ การอบรมเกี่ยวกับความเป็นพลเมืองดี การส่งเสริมบุคลิกภาพ และกิจกรรมเสริมหลักสูตร อยู่ในระดับพอใช้ การจัดบริการทางการศึกษาที่ควรมีการปรับปรุง ได้แก่ คำนการฝึกงานนอกโรงฝึกงาน บริการห้องสมุด และบริการสุขภาพ

ความคิดเห็นของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน ที่มีต่อวิชาเรียนนั้น ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่า วิชาที่ให้ประโยชน์มากที่สุด คือ วิชาเอกเฉพาะสาขาที่ตนเลือกเรียน วิชาที่ได้ประโยชน์ปานกลาง คือ วิชาภาษาอังกฤษ วิชาที่ให้ประโยชน์น้อยที่สุด คือ วิชาวิทยาศาสตร์ ส่วนวิชาที่ไม่ให้ประโยชน์เลย ไม่มี ข้อเสนอแนะของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาที่มีต่อสถาบันเดิมในการจัดการเรียนการสอน ส่วนใหญ่ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาต้องการให้สถาบันเดิมของตนจัดวัสดุฝึกและชั่วโมงปฏิบัติงานให้มากขึ้น รองลงมา ก็คือ ต้องการให้สถานศึกษาจัดครูผู้มีความชำนาญจริง ๆ ในสาขาวิชาที่สอน

3. ผลการทดสอบการแจกแจงของคะแนนรวมความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาชีพของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ในทัศนะของผู้สำเร็จการศึกษา และในทัศนะของผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง ปรากฏว่า การแจกแจงของคะแนนเป็นการแจกแจงปกติ ¹

4. ผลการคำนวณสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาชีพ ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน ในทัศนะของตนเอง และผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง ในแต่ละคานและโดยส่วนรวม

¹ รายละเอียดในการคำนวณแสดงให้เห็นในภาคผนวก ข. หน้า 161.

ตารางที่ 20 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาชีพ
ของผู้สำเร็จจาวิชาชีพศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน ในทัศนะของ
ตนเอง และผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง ในแต่ละด้านและโดยส่วนรวม

ความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาชีพ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
ความรู้ความสามารถทางวิชาการ	0.287 **
ความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ	0.275 **
วิธีการปฏิบัติงาน	0.149
คุณลักษณะพิเศษ	0.336 **
บุคลิกภาพ	0.180 *
มนุษยสัมพันธ์	0.162 *
ทัศนคติต่ออาชีพ	0.275 **
รวม	0.248 **

ขอบเขตค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นศูนย์ที่ระดับนัยสำคัญ .01 เท่ากับ .203
และที่ระดับนัยสำคัญ .05 เท่ากับ .155

จากตารางที่ 20 จะเห็นว่า ความคิดเห็นของผู้สำเร็จจาวิชาชีพศึกษา (ม.ศ.6) จาก
สถานศึกษาเอกชน และความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง ที่มีต่อความสามารถในการ
ปฏิบัติงานวิชาชีพของผู้สำเร็จจาวิชาชีพศึกษา (ม.ศ.6) มีความสัมพันธ์กันเป็นเส้นตรงอย่างมี
นัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ในด้านบุคลิกภาพ และมนุษยสัมพันธ์ และมีความสัมพันธ์
กันเป็นเส้นตรงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 ในด้านความรู้ความสามารถทาง
วิชาการ ความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ คุณลักษณะพิเศษ ทัศนคติต่ออาชีพและโดยส่วนรวม
ส่วนความคิดเห็นในด้านวิธีการปฏิบัติงานไม่มีความสัมพันธ์กันเป็นเส้นตรงที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

* มีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

** มีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01

5. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาชีพ ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน ในทัศนะของตนเองและผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง ในด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ วิธีการปฏิบัติงาน คุณลักษณะพิเศษ บุคลิกภาพ มนุษยสัมพันธ์ และทัศนคติต่ออาชีพ

ตารางที่ 21 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้และความสามารถทางวิชาการของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน ในทัศนะของตนเอง และผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง

ข้อที่	ความรู้ความสามารถทางวิชาการ	ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา		ผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง		ค่า t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	ความรู้เกี่ยวกับงานที่ปฏิบัติ	3.706	0.818	3.775	0.622	-.847
2	ความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาไทยไวยากรณ์	3.594	0.720	3.493	0.793	1.192
3	ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเทคนิคในสายงานที่ปฏิบัติ	2.887	0.868	3.137	0.820	-2.647 **
4	ความรู้เกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมไทย	3.718	0.786	3.675	0.696	0.526
5	ความรู้เกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่พลเมือง	3.806	0.713	3.731	0.568	1.039
6	ความรู้ความสามารถในการคำนวณเบื้องต้น	3.593	0.754	3.668	0.697	-0.922
7	ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ	3.106	0.858	3.300	0.799	-2.089 *
8	การค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งวิชาการต่าง ๆ	3.162	1.057	3.256	0.863	-0.868
	รวม	3.446	0.887	3.520	0.751	-0.799

* มีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

** มีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01

ภาพที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้และความสามารถทางวิชาการของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน ในทัศนะของตนเอง และผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง

ข้อที่	ความรู้ความสามารถทางวิชาการ	ควรมีการปรับปรุงอย่างยิ่ง	ควรมีการปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก
1	ความรู้เกี่ยวกับงานที่ปฏิบัติ					
2	ความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาไทยใ้ถูกต้อง					
3	ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเทคนิคในสายงานที่ปฏิบัติ					
4	ความรู้เกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมไทย					
5	ความรู้เกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่พลเมือง					
6	ความรู้ความสามารถในการคำนวณเบื้องต้น					
7	ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ					
8	การค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งวิชาการต่าง ๆ					

----- ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา
 _____ ผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง

จากตารางที่ 21 และ ภาพที่ 2 จะเห็นว่า โดยส่วนรวมผู้สำเร็จอาชีวศึกษา และผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง ประเมินความรู้และความสามารถทางวิชาการของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 และจากรายละเอียดรายข้อ จะเห็นได้ว่า ทั้งผู้สำเร็จอาชีวศึกษาและผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง มีความเห็นต่อความรู้และความสามารถทางวิชาการของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาเกือบทุกข้อไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในค่านความรู้เกี่ยวกับงานที่ปฏิบัติ ความรู้เกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมไทย ความรู้เกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่พลเมืองดี และความรู้ความสามารถในการคำนวณเบื้องต้น ที่ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาและผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างมีความเห็นว่าอยู่ในระดับที่สวนความรู้ความสามารถทางวิชาการของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ที่ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาและผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง มีความเห็นแตกต่างกัน ก็คือ ผู้บังคับบัญชามีความเห็นว่า ผู้สำเร็จอาชีวศึกษามีความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษเทคนิคในสายงานที่ปฏิบัติ และความรู้เกี่ยวกับกฎหมายเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ คิกว่าที่ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาประเมินตนเองอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 และ .05 ตามลำดับ

ตารางที่ 22 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้ความสามารถทางวิชาชีพของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน ในทัศนะของตนเอง และผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง

ข้อที่	ความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ	ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา		ผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง		ค่าที
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การปฏิบัติงานวิชาชีพ	3.762	0.788	3.700	0.725	.737
2	การระวังรักษาความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน	3.662	0.910	3.650	0.728	.135
3	ความชำนาญในการใช้เครื่องมือปฏิบัติงาน	3.731	0.798	3.643	0.746	1.012
4	การบำรุงรักษาเครื่องมือเครื่องใช้	3.668	0.806	3.593	0.841	.813
5	การซ่อมแซมเครื่องมือเครื่องใช้	3.193	0.900	3.331	0.866	-1.391
6	ความประณีตในงานที่ทำ	3.743	0.770	3.681	0.826	.699
7	ความรับผิดชอบ	3.987	0.768	3.800	0.845	2.075 *
8	ความอดทน	3.981	0.812	3.881	0.721	1.164
	รวม	3.716	0.850	3.660	0.802	.608

* มีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

ภาพที่ 3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้ความสามารถทางวิชาชีพของผู้สำเร็จวิชาชีพศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน ในทัศนะของตนเองและผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง

ข้อที่	ความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ	ควรมีการปรับปรุงอย่างยิ่ง	ควรมีการปรับปรุง	พอใช้	ค	ดีมาก
1	การปฏิบัติงานวิชาชีพ					
2	การระวังรักษาความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน					
3	ความชำนาญในการใช้เครื่องมือปฏิบัติงาน					
4	การบำรุงรักษาเครื่องมือเครื่องใช้					
5	การซ่อมแซมเครื่องมือเครื่องใช้					
6	ความประณีตในงานที่ทำ					
7	ความรับผิดชอบ					
8	ความอดทน					

----- ผู้สำเร็จวิชาชีพศึกษา
 _____ ผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง

จากตารางที่ 22 และภาพที่ 3 จะเห็นว่า โดยส่วนรวมแล้วผู้สำเร็จอาชีวศึกษา และผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง ประเมินความรู้ความสามารถทางวิชาชีพของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 และเมื่อพิจารณารายละเอียดทีละข้อแล้วจะเห็นว่า ทั้งผู้สำเร็จอาชีวศึกษาและผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง ประเมินความรู้ความสามารถทางวิชาชีพของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาเกือบทุกข้อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ซึ่งการประเมินนี้อยู่ในระดับดี นอกจากนี้ในด้านการซ่อมแซมเครื่องมือเครื่องใช้ ซึ่งทั้งผู้สำเร็จอาชีวศึกษา และผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง เห็นว่าอยู่ในระดับที่พอใช้ ส่วนความรู้ความสามารถทางวิชาชีพที่ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา และผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างมีความเห็นแตกต่างกัน คือ ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ประเมินความรับผิดชอบของตนเองสูงกว่าผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างประเมิน อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย วิธีการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน ในทัศนะของตนเองและผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง

ข้อที่	วิธีการปฏิบัติงาน	ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา		ผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง		ค่าที
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การวางแผนการปฏิบัติงาน	3.550	0.767	3.350	0.825	2.244 *
2	การเตรียมเครื่องมือเครื่องใช้	3.687	0.778	3.593	0.818	1.050
3	ความมีระเบียบแบบแผนในการทำงาน	3.756	0.798	3.712	0.811	.485
4	ความละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงาน	3.706	0.828	3.568	0.821	1.490
5	ความสุขุมในการปฏิบัติงาน	3.631	0.836	3.643	0.849	-0.132
6	การพัฒนาวิธีการปฏิบัติงาน	3.568	0.887	3.425	0.850	1.478
7	ความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย	4.106	0.821	3.856	0.815	2.733 **
	รวม	3.715	0.833	3.592	0.840	1.306

* มีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

** มีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01

ภาพที่ 4 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยวิธีการปฏิบัติงาน ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน ในทัศนะของตนเองและผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง

ข้อที่	วิธีการปฏิบัติงาน	ควรมีการปรับปรุงอย่างยิ่ง	ควรมีการปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก
1	การวางแผนการปฏิบัติงาน					
2	การเตรียมเครื่องมือเครื่องใช้					
3	ความมีระเบียบแบบแผนในการทำงาน					
4	ความละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงาน					
5	ความสนุกสนานในการปฏิบัติงาน					
6	การพัฒนาวิธีการปฏิบัติงาน					
7	ความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย					

----- ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา
 _____ ผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง

จากตารางที่ 23 และภาพที่ 4 จะเห็นได้ว่า เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ทั้ง ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา และผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง ประเมินความสามารถในวิธีการปฏิบัติงาน ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 และเมื่อพิจารณารายละเอียดเป็นรายข้อแล้ว จะเห็นว่า ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาและผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง มีความเห็นต่อวิธีการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ในด้านการเตรียมเครื่องมือเครื่องใช้ ความมีระเบียบแบบแผนในการทำงาน ความละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงาน ความสุขุมในการปฏิบัติงาน และการพัฒนาวิธีการปฏิบัติงาน อยู่ในเกณฑ์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ส่วน วิธีการปฏิบัติงานที่ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา และผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง มีความเห็นต่างกัน คือ ในด้านการวางแผนการปฏิบัติงาน และความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาประเมินตนเองสูงกว่าผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความ มีนัยสำคัญ .05

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะพิเศษของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน ในทัศนะของตนเอง และผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง

ข้อที่	คุณลักษณะพิเศษ	ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา		ผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง		ค่า t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.418	0.804	3.356	0.819	.688
2	ความเป็นผู้นำ	3.450	0.822	3.181	0.830	2.908 **
3	การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า	3.625	0.791	3.368	0.828	2.829 **
4	ความทะเยอทะยาน	3.531	0.983	3.587	0.685	-.593
5	ความเชื่อมั่นในตนเอง	4.000	0.793	3.668	0.829	3.651 **
6	ความซื่อสัตย์สุจริต	4.368	0.669	4.181	0.690	2.467 *
7	ความเป็นผู้มีเหตุผล	4.075	0.765	3.937	0.766	1.606
	รวม	3.781	0.875	3.611	0.844	1.763

*มีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

**มีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01

ภาพที่ 5 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย คุณลักษณะพิเศษของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน ในทัศนะของตนเองและผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง

ข้อที่	คุณลักษณะพิเศษ	ควรมีการปรับปรุงอย่างยิ่ง	ควรมีการปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก
1	ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
2	ความเป็นผู้นำ					
3	การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า					
4	ความทะเยอทะยาน					
5	ความเชื่อมั่นในตนเอง					
6	ความซื่อสัตย์สุจริต					
7	ความเป็นผู้มีเหตุผล					

----- ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา
 _____ ผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง

จากตารางที่ 24 และภาพที่ 5 จะเห็นได้ว่า โดยส่วนรวมแล้วผู้สำเร็จอาชีวศึกษาและผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง ประเมินคุณลักษณะพิเศษของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 และเมื่อพิจารณารายละเอียดที่ละเอียดจะเห็นว่า ในด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความทะเยอทะยาน และความเป็นผู้มีเหตุผล ทั้งผู้สำเร็จอาชีวศึกษาและผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง มีความเห็นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ส่วนคุณลักษณะพิเศษที่ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา และผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง มีความเห็นต่างกัน คือ ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ประเมินตนเองในด้านความเป็นผู้นำ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ความเชื่อมั่นในตนเอง และความซื่อสัตย์สุจริต สูงกว่าผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 และ .05 ตามลำดับ

ตารางที่ 25 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน ในทัศนะของตนเอง และผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง

ข้อที่	บุคลิกภาพ	ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา		ผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง		ค่าซี
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การแต่งกาย	3.812	0.693	3.843	0.705	-.399
2	กิจกรรมร่ายท	3.881	0.738	3.975	0.681	-1.180
3	สุขภาพอนามัย	3.850	0.754	4.000	0.700	-1.843
4	ความประพฤติ	3.956	0.666	4.081	0.634	-1.718
5	ความมั่นคงทางอารมณ์	3.650	0.802	3.768	0.848	-1.285
6	ความคล่องแคล่วกระปรี้กระเปร่า	3.837	0.742	3.900	0.737	-.755
7	ความมีไมตรีจิต	4.187	0.745	4.043	0.685	1.796
	รวม	3.882	0.749	3.944	0.721	-.759

ภาพที่ 6 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน ในทัศนะของตนเองและผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง

ข้อที่	บุคลิกภาพ	ควรมีการปรับปรุงอย่างยิ่ง	ควรมีการปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก
1	การแต่งกาย					
2	กิริยามรรยาท					
3	สุขภาพอนามัย					
4	ความประพฤติ					
5	ความมั่นคงทางอารมณ์					
6	ความคล่องแคล่วกระปรี้กระเปร่า					
7	ความมีไมตรีจิต					

----- ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา
 _____ ผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง

จากตารางที่ 25 และภาพที่ 6 จะเห็นได้ว่า เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาโดยส่วนรวม และรายละเอียดแต่ละข้อแล้ว ทั้งผู้สำเร็จอาชีวศึกษาและผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง มีความเห็นต่อบุคลิกภาพของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชนว่าอยู่ในระดับดี ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 26 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยมนุษยสัมพันธ์ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน ในทัศนะของตนเองและผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง

ข้อที่	มนุษยสัมพันธ์	ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา		ผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง		ค่า t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา	3.868	0.911	3.950	0.716	-0.886
2	ความสัมพันธ์กับผู้ใต้บังคับบัญชา	3.981	0.796	3.881	0.755	1.152
3	ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน	4.206	0.710	3.975	0.690	2.951 **
4	ความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่คนงาน	3.925	0.748	3.031	1.442	6.957 ***
5	ความสามารถในการเป็นผู้นำที่ดี	3.493	0.890	3.218	0.829	2.859 **
6	ความสามารถในการเป็นผู้ตามที่ดี	3.737	0.764	3.775	0.699	-0.457
7	ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.608	0.761	3.937	0.724	8.078 ***
8	การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	4.137	0.748	3.937	0.749	2.388 *
	รวม	3.927	0.821	3.814	0.773	1.261

* มีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

** มีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01

*** มีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .001

ภาพที่ 7 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยมนุษยสัมพันธ์ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน ในทัศนะของตนเองและผู้อยู่บังคับบัญชาหรือนายจ้าง

ข้อที่	มนุษยสัมพันธ์	ควรมีการปรับปรุงอย่างยิ่ง	ควรมีการปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก
1	ความสัมพันธ์กับผู้อยู่บังคับบัญชา					
2	ความสัมพันธ์กับญาติผู้อยู่บังคับบัญชา					
3	ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน					
4	ความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่คนงาน					
5	ความสามารถในการเป็นผู้นำที่ดี					
6	ความสามารถในการเป็นผู้ตามที่ดี					
7	ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น					
8	การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น					

----- ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา
 _____ ผู้อยู่บังคับบัญชาหรือนายจ้าง

จากตารางที่ 26 และภาพที่ 7 จะเห็นว่า เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยมนุษยสัมพันธ์ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาโดยรวมแล้ว ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาและผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง มีความเห็นว่า ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ. 6) จากสถานศึกษาเอกชน มีมนุษยสัมพันธ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 แต่เมื่อพิจารณารายละเอียดเป็นรายข้อแล้ว จะเห็นว่า มนุษยสัมพันธ์ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ที่ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาและผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง มีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 คือ ในด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ความสัมพันธ์กับผู้ใต้บังคับบัญชา และความสามารถในการเป็นผู้ตามที่ดี ส่วนมนุษยสัมพันธ์ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาที่ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาและผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง มีความเห็นแตกต่างกัน คือ ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาประเมินค่ามนุษยสัมพันธ์ของตนเองในด้านการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ความสามารถในการเป็นผู้นำที่ดี ความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่คนงาน และความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น สูงกว่าผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05, .01 และ .001 ตามลำดับ

ตารางที่ 27 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่ออาชีพ ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน ในทัศนะของตนเองและผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง

ข้อที่	ทัศนคติต่ออาชีพ	ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา		ผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง		ค่า t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	ความพอใจในอาชีพ	3.737	1.078	3.037	1.368	5.081 ***
2	ความกระตือรือร้นในงานที่ทำ	3.993	0.812	3.800	0.837	2.099 *
3	ความเอาใจใส่ในงานที่ปฏิบัติ	4.143	0.652	3.887	0.784	3.175 **
4	การแสวงหาความรู้ในสายงานเพิ่มเติม	3.787	0.999	3.562	0.895	2.121 *
5	ความซื่อตรงต่อหน้าที่	4.306	0.672	4.031	0.772	3.396 ***
	รวม	3.993	0.884	3.807	0.823	1.948

* มีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

** มีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01

*** มีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .001

ภาพที่ 8 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่ออาชีพ ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน ในทัศนะของตนเองและผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง

ข้อที่	ทัศนคติต่ออาชีพ	ควรมีการปรับปรุงอย่างยิ่ง	ควรมีการปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก
1	ความพอใจในอาชีพ					
2	ความกระตือรือร้นในงานที่ทำ					
3	ความเอาใจใส่ในงานที่ปฏิบัติ					
4	การแสวงหาความรู้ในสายงานเพิ่มเติม					
5	ความซื่อตรงต่อหน้าที่					

----- ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา
 _____ ผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง

จากตารางที่ 27 และภาพที่ 8 จะเห็นว่า เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่ออาชีพของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา โดยส่วนรวมแล้ว ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาและผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง มีความเห็นว่า ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน มีทัศนคติต่ออาชีพอยู่ในระดับดี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 และเมื่อพิจารณารายละเอียดทีละข้อแล้ว จะเห็นว่า ทั้งผู้สำเร็จอาชีวศึกษาและผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง มีความเห็นต่อทัศนคติต่ออาชีพของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา แตกต่างกันทุกข้อ กล่าวคือ ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาประเมินความพอใจในอาชีพ และความซื่อตรงต่อหน้าที่ของตนเองสูงกว่าผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .001 ประเมินความเอาใจใส่ในงานที่ปฏิบัติของตนเองสูงกว่าผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 ประเมินความกระตือรือร้นในงานที่ทำ และการแสวงหาความรู้ในสายงานเพิ่มเติม ของตนเองสูงกว่าผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

6. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาชีพของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถาบันการศึกษาเอกชนในแต่ละรุ่นการศึกษา และแต่ละประเภทวิชาที่สำเร็จ

ตารางที่ 28 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาชีพ ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน แต่ละรุ่นการศึกษา ในทัศนะของตนเอง

ความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาชีพ	รุ่นปีการศึกษาที่สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6)			เรโซเอฟ (F-Ratio)
	2517	2518	2519	
ความรู้ความสามารถทางวิชาการ	28.04	27.85	26.71	1.64
ความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ	29.76	28.68	29.90	1.08
วิธีการปฏิบัติงาน	25.80	25.24	26.42	1.03
คุณลักษณะพิเศษ	26.33	26.51	26.18	0.11
บุคลิกภาพ	27.22	27.15	27.36	0.05
มนุษยสัมพันธ์	31.98	30.76	31.18	0.90
ทัศนคติต่ออาชีพ	20.04	19.80	20.14	0.16
รวม	189.17	185.99	187.93	0.22

จากตารางที่ 28 จะเห็นได้ว่า เรโซเอฟ (F-Ratio) จากการคำนวณทุกค่า มีค่าน้อยกว่าเรโซเอฟ 3.06 ซึ่งได้จากตารางที่πίชั้นแห่งความเป็นอิสระ 2, 160 แสดงว่าผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน ที่สำเร็จรุ่นปีการศึกษา 2517 และ 2518 ประเมินความสามารถของตนเองในการปฏิบัติงานวิชาชีพทั้งในแต่ละด้าน และโดยส่วนรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

ตารางที่ 29 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาชีพ ของผู้สำเร็จ
 อาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน แต่ละประเภทวิชาที่สำเร็จ
 ในทัศนะของตนเอง

ความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาชีพ	ประเภทวิชาที่สำเร็จการศึกษา*		ค่าที่
	พิชชยกรรม	อุตสาหกรรม	
ความรู้ความสามารถทางวิชาการ	26.84	28.17	1.605
ความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ	29.45	29.54	.841
วิธีการปฏิบัติงาน	25.83	26.04	.289
คุณลักษณะพิเศษ	26.16	26.60	.704
บุคลิกภาพ	27.00	28.02	1.648
มนุษยสัมพันธ์	30.81	32.33	2.029
ทัศนคติต่ออาชีพ	20.03	19.88	.292
รวม	186.22	190.38	0.127

*หมายเหตุ เนื่องจากผู้สำเร็จการศึกษาประเภทวิชาศิลปกรรม ที่ประกอบอาชีพที่มีใจส่วนตัว
 มีจำนวนเพียง 2 คน ดังนั้น จึงไม่นำค่าเฉลี่ยในการปฏิบัติงานวิชาชีพ มา
 เปรียบเทียบ ทั้งนี้เพื่อมิให้ผลของการวิจัยผิดพลาดไปจากความเป็นจริง

จากตารางที่ 29 จะเห็นว่า เมื่อพิจารณาค่าที (t-test) ที่ได้จากการคำนวณ โดยส่วนรวมแล้ว ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชนประเภทวิชาพาณิชยกรรม และประเภทวิชาอุตสาหกรรม ประเมินผลการปฏิบัติงานวิชาชีพในทัศนะของตนเอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 แต่เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้าน จะเห็นว่า ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ทั้ง 2 แผนกวิชา ประเมินผลการปฏิบัติงานวิชาชีพในทัศนะของตนเอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 เกือบทุกด้าน นอกจากในค่านมุษยสัมพันธ์ที่ผู้สำเร็จการศึกษาในประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ประเมินตนเองในค่านมุษยสัมพันธ์สูงกว่าผู้สำเร็จการศึกษาในประเภทวิชาพาณิชยกรรม อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

ตารางที่ 30 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาชีพ ของผู้สำเร็จ
 อาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชนแต่ละรุ่นปีการศึกษา ในทัศนะ
 ของผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง

ความสามารถในการปฏิบัติงาน วิชาชีพ	รุ่นปีการศึกษาที่สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6)			เรโซเอฟ (F-Ratio)
	2517	2518	2519	
ความรู้ความสามารถทางวิชาการ	27.09	27.39	26.88	0.16
ความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ	27.50	28.51	29.67	3.01
วิธีการปฏิบัติงาน	24.30	24.44	25.04	0.37
คุณลักษณะพิเศษ	24.07	24.49	25.00	0.65
บุคลิกภาพ	26.04	27.85	28.19	6.70 **
มนุษยสัมพันธ์	29.28	30.12	30.33	0.95
ทัศนคติต่ออาชีพ	17.87	19.15	19.49	3.78 *
รวม	176.15	181.71	185.45	2.22

* มีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

** มีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01

จากตารางที่ 30 จะเห็นว่า เรโซเอฟ (F-Ratio) จากการคำนวณในด้าน
 ความรู้ ความสามารถทางวิชาการ ความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ วิธีการปฏิบัติงาน
 คุณลักษณะพิเศษ มนุษยสัมพันธ์ และโดยส่วนรวม มีค่าน้อยกว่า เรโซเอฟ 3.06 ซึ่งได้
 จากตารางที่มีชั้นแห่งความเป็นอิสระ 2, 160 แสดงว่า ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จวิชา
 ศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน เห็นว่าผู้สำเร็จวิชาศึกษาในแต่ละรุ่นปีการศึกษา
 มีความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาชีพในแต่ละด้านดังกล่าว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
 ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ส่วนในค่านับคุณลักษณะและทัศนคติต่ออาชีพ ที่ผู้บังคับบัญชาของ
 ผู้สำเร็จวิชาศึกษาแต่ละรุ่นปีการศึกษา มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความ
 มีนัยสำคัญ .01 และ .05 ทاملาคับ ผู้วิจัยได้ทดสอบความแตกต่าง ด้วยค่าที (t-test)
 แบบทางเดียว ผลปรากฏว่า ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จวิชาศึกษาประเมินคุณลักษณะและ
 ทัศนคติต่ออาชีพของผู้สำเร็จวิชาศึกษา รุ่นปีการศึกษา 2518 และ รุ่นปีการศึกษา 2519
 สูงกว่าผู้สำเร็จวิชาศึกษารุ่นปีการศึกษา 2517 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

ตารางที่ 31 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาชีพ ของผู้สำเร็จ
 อาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน แต่ละประเภทวิชาที่สำเร็จ
 ในทัศนะของผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง

ความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาชีพ	ประเภทวิชาที่สำเร็จการศึกษา *		ค่าที่
	พาณิชย์กรรม	อุตสาหกรรม	
ความรู้ความสามารถทางวิชาการ	27.60	27.00	.735
ความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ	28.81	28.48	1.182
วิธีการปฏิบัติงาน	24.83	24.79	.109
คุณลักษณะพิเศษ	24.35	25.02	.876
บุคลิกภาพ	27.58	27.04	.952
มนุษยสัมพันธ์	30.22	29.23	1.283
ทัศนคติต่ออาชีพ	19.16	18.40	1.382
รวม	182.36	180.36	0.619

*หมายเหตุ เนื่องจากผู้สำเร็จการศึกษาประเภทวิชาศิลปกรรม ที่ประกอบอาชีพที่มีใช้ส่วนตัว
 มีจำนวนเพียง 2 คน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงไม่นำค่าเฉลี่ยในการปฏิบัติงานวิชาชีพมา
 เปรียบเทียบ ทั้งนี้เพื่อมิให้ผลของการวิจัยผิดพลาดไปจากความเป็นจริง

จากตารางที่ 31 จะเห็นว่า เมื่อพิจารณาค่าที (t-test) ที่ได้จากการคำนวณ ความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาชีพของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาเอกชน ในทัศนะของผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง ผู้บังคับบัญชาประเมินความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาชีพ ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม และประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในแต่ละคาน และโดยส่วนรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05